



Paraiška 2008 m. Lietuvos alpinizmo čempionatui

MUZTAGH ATA viršūnė

VILKO TAKAS

Paraiška 2008 m. Lietuvos alpinizmo čempionatui

MUZTAGH ATA viršūnė

Šalis	Kinija	
Kalnynas	Kunlun Shan	
Kalnagūbris	Kašgaro	
Viršūnė	MUZTAGH ATA	
Aukštis	7546 m.	
Maršrutas	ketera tarp Kmatolja ir Kartamak ledynų	
Sudėtingumas	oficialus nežinomas	
Grupė	VILKO TAKAS	
Dalyviai	Saulius Rudnickas (vadovas)	viršūnė
	Rimvydas Bardauskas	>7000 m
	Edgaras Donėla	viršūnė
	Gintautas Mikalkėnas	>7000 m
	Elvyra Jarašienė	viršūnė
	Romanas Brejevas	>7000 m
	Edmundas Tilvikas	viršūnė
	Greta Astrauskaitė	>7000 m
	Bronislovas Matelis	>7000 m
Laikotarpis	2008.07.17-2008.08.17	

Viršūnei pavadinimą davė švedų keliautojas Svenas Hedinas, kuris bandė įkopti 1894 m. Pirmą kartą į viršūnę įkopta 1956 m. - bendra Kinijos-Sovietų Sąjungos ekspedicija (maršrutas dabar vadinamas „tradiciniu“ arba „Kalaxong keteros“ maršrutu).

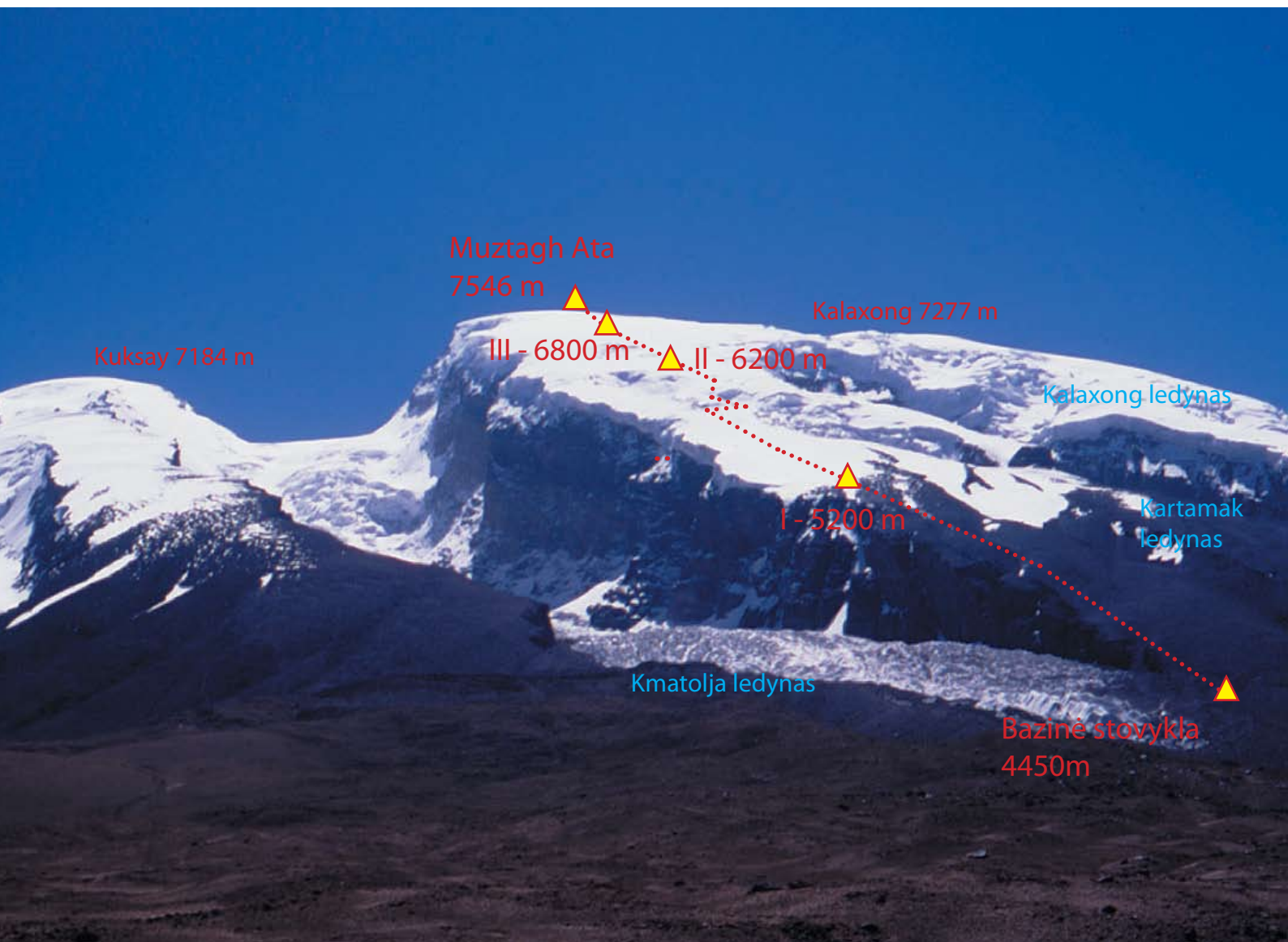
Šiuo metu dažnai kopiama taip vadinamu „normaliu“ maršrutu, kuris eina šonine ketera tarp Kmatolja ir Kartamak ledynų. Ketera nėra ryškiai išreikšta ir maršrutas nėra tiksliai apibrėžtas - daugelyje vietų grupės renkasi sau patogesnę kelią, priklausomai nuo sniego / ledo sąlygų.

Lietuvos alpinistai į šią viršūnę kopė pirmą kartą (grupei nėra žinoma jokia informacija apie ankstesnius bandymus).





Базине стovykla I - 5200 m
Karamak Glacier II - 6200 m
III - 6800 m
Virshnye - 7546 m



Pastaba

- pilnas maršrutas į viršūnę nėra matomas kopimo metu. Paskutiniai viršūnės metrai "užlinksta" ir nėra matomi.

Kopimo maršrutas ir grafikas

I etapas

Subaši - bazinė stovykla (4450 m)

Į nedidelį kaimelį Subaši (F1) atvykstame iš Kašgaro. Nakvynė Subaši. Sekančią dieną ~5 val. iki bazinės stovyklos (F2). Visus krovinius neša kupranugariai.

II etapas

Bazinė stovykla - I-oji stovykla (5200 m)

Iš bazinės stovyklos keteros gūbriu veda gerai matomas takas smulkiu nuobyrynu, viršutinėje dalyje - sniegu (F3). Jokių techninių sunkumų šiame etape nėra. Esant blogam matomumui reikia stengtis laikytis gūbrio viršaus, nes į dešinę, o ypač į kairę ledyno kritimas. Iš I-os stovyklos puikiai matosi visas slėnis iki Subaši (F4).

III etapas

I-oji stovykla - II-oji stovykla (6200 m)

Nuo I-os stovyklos prasideda ledo šlaitas. Gana status kilimas iki ledyno lūžių zonos (apie 45 min) (F5). Prasidėjus plyšiams vingiuojama į kairę / į dešinę ieškant geriausio praėjimo (F6). Plyšiai gerai matomi ir didelio pavojaus nesukelia (F7). Baigiantis plyšių zonai paskutinis lūžis - potencialiai pavojinga ledo griūtis vieta, matosi ledo griūtis gabalai - rekomenduotina praeiti greitai (F8). Išėjus iš lūžių zonos statokas sniego pakilimas, užsnigti plyšiai, gilus sniegas - rekomenduojama eiti ryšiuose. Tai sunkiausias kilimo į II-ą stovyklą etapas. Šlaitas po truputį lėkštėja, baigiasi plyšiai (F9) ir pasiekama II-oji stovykla (6200 m). Daug vietos palapinėms (F10).

IV etapas

II-oji stovykla - III-ioji stovykla (6800 m)

Iškart už II-os stovyklos šlaitas statesnis. Pakilus apie 1,5-2 val. atsiranda dideliu plyšių, tačiau jie gerai matomi ir judėjimui netrukdo. Gilus sniegas, rekomenduotini sniegžengiai. III-ios stovyklos vieta tiksliai neapibrėžta, palapines galima statyti bet kurioje vietoje, pasiruošus aikšteles (F11). Esant blogam matomumui judėjimas į III-ią stovyklą labai komplikotas, nes nesimato jokių aiškių orientyrų, galima nuklysti į kairę/dešinę - plyšių zonos!

V-as etapas

III-ioji stovykla - viršūnė (7546 m)

Iki pat viršūnės keteros veda minkštos ledyno „bangos“. Orientuotis sunku. Gilų sniegą keičia tvirtas firnas. Vėjas ir šalta. Pasirodo nedidelė uolų grupė ant keteros, tačiau tai nėra viršūnė. Nuo uolų su nedideliu kilimu ketera veda dar apie 1 val. į viršų iki viršūnės (F12). Viršūnė - nedidelės uolos su kabančiais karnizais į kitą keteros pusę (F13, 14).

VI-as etapas

Nusileidimas

Nuo III-ios iki I-os stovyklos nusileidžiame per dieną. Sekančią dieną dar keltas valandų iki bazinės stovyklos (F15).

Ps. „kairė-dešinė“ visur nurodyta orografiškai.

Išvados

Muztagh Ata - didelė ir sunki viršūnė. Aplinkinis landšaftas primena Tibetą.

Lyginat su kitomis grupės narių koptomis 7000 m viršūnėmis galima būtų reziumuoti:

- techniniu požiūriu paprastesnė už E.Korženevskajos viršūnę;
- sunkesnė už Lenino viršūnę. Ypatingai dideli perėjimai tarp stovyklų - tiek vertikalieji, o ypač horizontalieji.

Nepastovios oro sąlygos, sunki orientacija esant blogam matomumui, gilus sniegas, didelis aukštis - pagrindiniai sunkumai.

Grupė turi turėti labai gerą aklimatizaciją, fizinį pasiruošimą, inventorių turi būti tinkamas labai žemoms temperatūroms.

Patogus privažiavimas iki Subaši.

Grupė nuoširdžiai dėkoja Algimantui Jucevičiui už pagalbą gaunant Kinijos vizas.

Nuotraukos:

Edgaras Donėla (1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 11, 12, 13, 15)

Saulius Rudnickas (4, 7, 10)

Edgaras Donėla, Saulius Rudnickas, Edmundas Tilvikas, Elvyra Jarašienė (14)

F 1



F 2



F 3



F 4



F 5



F 6



F 7



F 8



F 9



F 10



F 11



F 12



F 13



F 14



F 15

